

Krematorierne og Brændselssituationen

Af Kommunalæver Niels Laursen, Esbjerg

Krematoriernes Drift har hidtil overalt i Danmark været baseret paa Opfyring med udenlandske Brændselstoffer — direkte eller indirekte. Det kan derfor ikke undgaas, at de knappe Tilførsler heraf efterhaanden har maattet gøre sig gældende og har bevirket visse Hensyn og Forandringer.

I de mindre Krematorier, hvor Kremation ikke er nogen daglig Begivenhed, økonomiserer man ved at nøjes med 1 à 2 ugentlige Brændingsdage og skaber saaledes Mulighed for at kunne foretage 2—3 Brændinger umiddelbart efter hinanden. Der kan herved spares adskilligt Brændstof, idet det er Opvarmning af Ovnmassen, der sluger det allermeste af Brændselet. Men den Dag kan hurtigt komme, da disse Foranstaltninger ikke slaar til. For Krematorier med oliefyrede Ovne er den allerede kommet. Til alt Held ejer Danmark endnu kun to af disse, nemlig i *Horsens* og *Esbjerg*.

I Esbjerg var vi allerede ved Begyndelsen af Efteraaret 1940 uden Olie og maatte søge Udvej for at klare Situationen paa bedste Maade. Vi valgte at forsøge Opfyring med Fyrretræ, som der er nok af paa Eggen. Forsøget blev gjort af Kommunegartner *Asmus Kristensen* og Graver *Raaberg* og det blev saa dygtigt gennemført, at det straks fjernede enhver Tvivl om, at denne Fremgangsmaade var anvendelig. Vi har siden da foretaget 17 Brændinger og de er alle gennemført paa tilfredsstillende Maade.

Træet — tørt, vellagret Fyrretræ i Meterlængder — lægges tilrette i saavel Underforbrændings- som i selve Forbrændingsrummet paa en saadan Maade, at der mellem Træstykkerne dannes Flammekanaler, saaledes at hele Træmassen hurtigst muligt bliver antændt. Det, der skal i Forbrændingsrummet, opstables paa Indføringsvognens Arme og indføres samlet. Der medgaar ca. 1 m³ Træ.

Baalet antændes ved Hjælp af lidt olie-

mættet Tvist — Papir er ogsaa anvendeligt —, og i Løbet af ca. 2¹/₂ Time er Temperaturen oppe paa ca. 900°. Der er da tilbage ca. 1 Spandfuld glødende Trækul og Aske, som maa fjernes, før Kisten indføres. Denne Rensning af Ovnen maa foregaa hurtigt — 2 à 3 Minutter — for at give mindst muligt Varmetab. Her trækkes det ud i en dertil indrettet Bakke. Kisten føres nu ind. Forbrændingen tager maaske lidt længere Tid, men dens Forløb og Resultat er absolut lige saa smuk som ved Oliefyring. Naar den første Brænding er til Ende, er Temperaturen dalet til 650—700°, og der kan her efter — evt. med et mindre Tilskud af Træ — foretages endnu en Brænding. Skal der foretages mere end 2 Brændinger, maa ny Opfyring af Ovnen finde Sted mellem 2. og 3. Brænding. Her har vi haft een Serie med 3 Brændinger.

Om man ud fra Forsøgene her kan slutte, at nøjagtigt samme Fremgangsmaade er anvendelig i Landets øvrige Krematorier, er maaske tvivlsomt. Dels er Ovnene af forskellig Konstruktion, dels kan saa mange andre Forhold spille ind, at det er svært at sige noget generelt. Ovnen her er leveret af Ingeniør *Marcussen*, Helsingør, og har altid haft en usædvanlig god Kapacitet. Opfyringen med Træ synes ikke i mindste Maade at have skadet den. Tænker man paa at forsøge andre Steder, maa man helst først forhøre sig om Ingeniørens Mening og derefter prøve sig frem.

Men eet maa man indstille sig paa: Arbejdet med Opfyring og Rengøring er betydeligt større end ved Anvendelsen af Olie og Gas. Og det vil sikkert adskillige Steder knibe med at faa Plads til det Lager af tørt Træ, der nødvendigvis maa være for Haanden. Fyring med Træ vil derfor aldrig kunne blive andet end Nødhjælp i en vanskelig Situation. — Vi imødeser med Længsel normale Tilstande.